

INDENRIGS- OG SUNDHEDSMINISTERIET

Indenrigsudvalget 2024-25
INU Alm.del - endeligt svar på spørgsmål 88
Offentligt

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K

T +45 7226 9000
M sum@sum.dk
W ism.dk

Dato: 08-09-2025
Enhed: Kommunalret
Sagsbeh: dla
Sagsnr.: 2025 - 8179
Dok. nr.: 1431732

Folketingets Indenrigsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 88 (Alm. del), som Folketingets Indenrigsudvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 11. august 2025. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget Mikkel BJørn (DF).

Spørgsmål nr. 88:

”Vil ministeren redegøre for, hvilke muligheder en kommune har for at kræve kommunale tilskud tilbagebetalt, når en forening – som tilfældet med Al-Hidayyah-moskeen i København – har modtaget tilskud på et fejlagtigt eller vildledende grundlag, og hvorvidt og hvordan gældende lovgivning muliggør eller forhindrer sådanne tilbagebetalingskrav i praksis? Der henvises til artiklen »Må have spist søm til morgenmad!': Kritikken hagler ned over borgmester«, bt.dk, den 28. juni 2025.”

Svar:

Jeg kan generelt oplyse, at det almindelige tilsyn med kommuner og regioner varetages af Ankestyrelsen med Indenrigs- og Sundhedsministeriet som overordnet tilsynsmyndighed.

Ankestyrelsen har oplyst til mig, at styrelsen har sendt en høring til kommunen i den sag, der er omtalt i den nævnte artikel.

Som minister kan jeg ikke tage stilling til konkrete kommunale dispositioner eller undladelser, som Ankestyrelsen endnu ikke har haft lejlighed til at tage stilling til. Da Ankestyrelsen på nuværende tidspunkt afventer en udtalelse fra kommunen, er det ikke muligt for mig at gå nærmere ind i den konkrete sag, da jeg og ministeriet i så fald vil blive inhabile, hvis sagen senere tages op i ministeriet.

Jeg kan generelt oplyse, at kommuner yder tilskud til foreninger efter folkeoplysningsloven.

Kulturministeriet er ressortansvarlig myndighed for folkeoplysningsloven, herunder folkeoplysningslovens regler om tilbagebetaling. Jeg har derfor indhentet bidrag fra kulturministeren, der oplyser følgende.

”Kulturministeriet kan oplyse, at folkeoplysningsloven i § 33, stk. 1, generelt fastlægger, at kommunalbestyrelsen træffer beslutning om alle forhold efter loven, der ikke er henlagt til anden myndighed. Endvidere fremgår det, at kommunalbestyrelsen fører tilsyn med, at foreninger, der modtager tilskud eller får anvist lokaler, overholder loven og regler fastsat i medfør heraf, jf. § 33, stk. 5.

Folkeoplysningslovens kapitel 8 fastlægger derudover en række regler om regnskab, revision og tilbagebetaling. Det fremgår, at foreninger skal aflægge regnskab for tilskud efter loven, og at regnskabet skal dokumentere, at foreningen har anvendt

tilskuddet i overensstemmelse med reglerne. Kommunen kan fastsætte nærmere regler om formkrav, regnskabsperiode, frist og revision.

Det fremgår dertil af lovens § 30, at "kommunalbestyrelsen kan forlange, at et beløb, der ikke er anvendt i overensstemmelse med loven og regler fastsat i medfør heraf, tilbagebetales eller modregnes i det kommer års tilskud. Kommunalbestyrelsen kan forlange de oplysninger meddelt, som er nødvendige for en vurdering af, om foreningen har opfyldt tilskudsbetingelserne."

Det vil sige, at en kommune kan rejse krav mod en forening, hvis kommunen vurderer, at en forening ikke har anvendt tilskud efter loven i overensstemmelse hermed, herunder hvis foreningen har afgivet urigtige oplysninger. Krav om tilbagebetaling af for meget udbetalt tilskud rettes mod foreningen.

Desuden fremgår det af lovens § 32, at "overholder en forening ikke loven eller de regler, der er fastsat i medfør heraf, kan kommunalbestyrelsen undlade både at yde tilskud og at anviser lokaler m.v. for en angiven periode." Det er angivet i lovens forarbejder, at en udelukkelsesperiode skal være proportional med forseelsen."

Kommuner kan i visse tilfælde også yde tilskud til foreninger i medfør af kommunalfuldmagtsregler. En aftale om tilskud efter kommunalfuldmagtsregler kan f.eks. indeholde vilkår om, hvad tilskuddet nærmere skal anvendes til.

Krav om tilbagebetaling vil kunne støttes på almindelige aftaleretlige regler, f.eks. at den modtagende part misligholder aftalen ved ikke at overholde aftalevilkårene eller har handlet svigagtigt i forbindelse med indgåelsen af aftalen.

Krav om tilbagebetaling vil også kunne støttes på, at en betaling pga. en fejl eller en misforståelse er sket på et forkert grundlag.

Om et beløb kan kræves tilbagebetalt beror på en konkret vurdering af det enkelte tilfælde, som i sidste ende foretages af domstolene.

Med venlig hilsen

Sophie Løhde